

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobó se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Praznik avstrijskih ljudstev.

V nedeljo, dne 2. decembra, doteče že 40. leto, odkar leži osoda širne Avstrije in nje raznojezikih ljudstev v rokah Njih veličanstva, svitlega cesarja Franca Jožefa I.

To je že pač tedaj precejšnje število let in marsikaj se je v njih zgodilo, marsikaj se je tudi izpremenilo, kar pa je ostalo in še prav z vsacim letom rastlo, to je ljubezen avstrijskih ljudstev do svojega očeta, do svojega dobrotljivega vladarja. Ni pa tudi dežele, ni mesta, ni vasi, da bi ne imela znamenja očetovske skrbi presvitlega cesarja.

O dnevih mirú, kakor v dnevih ljute vojske čuje in je čulo jarno oko viteškega vladarja nad srečo mnogobrojnih ljudstev Avstrije. Zato pa tudi ni vladarja pod milim nebom, da uživa toliko zaupanje pri svojih podanikih, kakor naš svitli cesar, Franc Jožef I. Kakor ne najde nikjer, tudi tam v skitem pogorji, človek kočice revnega drvarja, da ji ne visi na steni podoba svitlega cesarja, tako ga ni človeka po vsej širnej Avstriji, da ne spoštuje v Njih veličanstvu svojega očeta.

In slovensko ljudstvo, da-si ga je na število malo, ni in ne ostane, kar se tiče ljubezni in udanosti do svitlega cesarja, zadnje, ampak stopa veselo vstrie ostalih avstrijskih ljudstev.

Lepa je ta vez, vez ljubezni, ki združuje ljudstvo s svojim vladarjem in vladarja s svojim ljudstvom in ni dvoma, da še postane za tem praznikom 40-letnice trdníša — za praznikom, ki se ne obhaja, na lastno željo svitlega cesarja, s truščem, ampak z deli usmiljenja, torej z deli, ki jih je, kakor nebo svitlih zvezdic, polno prav življenje cesarja Franca Jožefa I.

Zato pa velja, kakor prej, tako tudi slej pri vseh narodih in po vsej avstrijski zemlji klic cesarske pesmi:

„Vse za dom in za cesarja,
Za cesarja blago, kri!“

